

"The Vibrant Parish – a place to encounter the living Christ," the Pastoral Letter of His Beatitude Sviatoslav and other sobor documents are available on the Eparchial website: www.stamforddio.org

Preparing for our Eparchial Sobor

Stamford, CT December, 2012 Volume 4

Prayer

From the Desk of Bishop Paul

Our parishes tend to be busy places, especially at those times of the year when we are preparing for the big holidays, like Christmas. There's always so much to be done and so little time to do it in: the church has to be decorated, the St. Nicholas concert has to be organized as well as the New Year's dance, and hundreds of varenyky have to be made. Then there's that leaky church roof that has to be attended to, and the furnace that always chooses the coldest Sunday of the year to go on the blink. Our parish calendars are so full of fund-raisers, cultural events and unexpected but necessary 'things-to-do' that we forget, at times, what the real purpose of our faith community is, and where its priorities should lie.

That's why it's useful for us, every once in awhile, to meditate upon the life of the first Christian community in Jerusalem as described in book of the Acts of the Apostles. In the second chapter we read: "They devoted themselves to the teaching of the apostles, and to the communal life, to the breaking of the bread (ie. liturgy) and to the prayers." (Acts 2:42) In this concise description we see that the priority of the community, over and above the acts of charity they performed, was prayer. Prayer should be our priority as well because every good and noble thought, word or deed we have, is the fruit of our prayer life and a testament to its strength and fervour.

The Sunday Divine Liturgy is the foundation and the most important component of the common life of prayer in the parish community. So we must make it a priority in each of our parishes, that the Divine Liturgy remains a constant, unquenchable source of grace and spiritual growth for every member of the community. It can be if the participants take the time and effort to prepare for the liturgy as they should.

The parish priest must take care to celebrate the liturgy with piety and clarity and prepare a sermon neither too long nor too short but that speaks to the heart of his listeners. The cantors and the choir as well, should always be aware that in the Divine Liturgy in their readings and song, they are offering praise to the loving and all-merciful God of heaven and earth, and prepare accordingly. And the faithful too, should enter the sanctuary ready to pray, composed and tranquil, having left aside and outside of the church building 'all cares of life'.

From the Vocations Office

The discernment of ones vocation is above all the fruit of an intimate dialogue between God and you. One must first of all know how to pray and pray in order to trust God and know what to do with God's call. God wants to be part of this process, because God wants us to become the people we were created to be. It's not that God has a pre-determined, set plan in mind that we must discover and accept, whether we like it or not. In this, God is like a good parent. Good parents don't dictate the particular path their children must follow; rather, they hope that their children will find work that is meaningful and worthwhile, that they will use their gifts for the cause of good, and that they will experience happiness and fulfillment – no matter what particular path they choose.

In personal prayer, daily conversation with God, we discover how God invites us to live out the gift of ourselves. In prayer we may ask how can we serve others? In this intimate conversation we are growing in knowledge and love for our faith.. Through private and community prayer we may experience a deeper need to share our faith with others. In prayer we deepen our faith and seek to live it out. We live it out by serving in our parish or other ministries that appeal to us. And these are the real steps of discovering one's vocation to the priesthood or religious life.

Youth Corner

Dear friends,

Instead of giving you a presentation on prayer, which is far beyond the format of this short publication, I would rather share a tool that one can definitely find useful in his or her prayer life on the go. This is an application (an App) from the AppStore that I myself like very much and use.

The App comes from the Loyola Press a Jesuit publishing house and is called 3 Minute Retreat (just type the name in the search window and hit search; you should be able to find it easily). The best thing about this application is that 3 minutes is exactly all you need to set apart in your daily schedule to run it and get spiritually renewed. These 3 minutes will definitely become one of the best 3 minutes of your day. It starts with an invitation to set aside all distractions. Then there is a short passage from the Scripture for reading on a specific theme of the day followed by questions for meditation. In conclusion there is a prayer. It is all accompanied by beautiful meditational music and filled with picturesque nature scenes. It is available for your iPhone, iPod touch and iPad. I believe you will find it useful.

From the Office of Religious Education

"... the one who prays in the name of Christ, always prays in the name of the Church, in the Body of Christ and for the Church. Every Christian, whether praising God, or thanking God, or asking for something for oneself or for others, becomes the voice of his or her neighbor. At the heart of this kind of prayer is the mutual participation of all Christians in Christ's priesthood, in order to bless the world."
(translation of **Christ Our Pascha**, p. 207, # 669)

There are always two aspects to prayer: we pray to God and we pray with and for the community. We cannot be in relationship to God without being in relationship with one another.

The Blessed Trinity is the best model for relationship. The three Persons of the Blessed Trinity are in constant relationship with one another - a relationship of love that pours out life and grace; a relationship of love that could not be contained within God's own self, but overflowed into all of creation; a relationship of love that never stops creating and recreating.

This love is our model and our call. As we draw closer to God through prayer, our hearts become more and more open to those around us--family, friends, co-workers, and slowly, to our community and to the entire world. It is not something that we consciously set out to do, it is God's love working within us that enables us to "bless the world" through our prayers.

As our relationship with God grows, our love and concern for others will begin to overflow and touch all of creation. It is the natural consequence of the love being created and recreated in our hearts.

From the Office of Ongoing Priestly Formation

We priests are called to be men of prayer. In a word we can say that, consecrated in the image of Christ, the priest must be a man of prayer as was Christ Himself. This definition embraces the whole spiritual life that gives the priest a true Christian identity. Prayer life defines us as priests and prayer is the motivating principle of the priestly apostolate. For a priest prayer always has to be at the center of priestly life, as the foundation, root and guarantee of holiness in action. Indeed, we learn from Jesus that a fruitful exercise of the priesthood is impossible without prayer, which protects the priest from the danger of neglecting the interior life for the sake of action, and from the temptation of so throwing himself into work, as to be lost in it. Only in prayer life, connected to Christ we find joy and happiness in our priestly service. Private prayer and community prayer will always rejuvenate and give a priest the energy to serve and minister to those to whom God has sent us.

Everything that we do in our parish life, our Eastern-Christian liturgical and prayer life has but one purpose: to sanctify the time and life of those to whom the Lord has sent us! Our parishioners want to see us, above all, as "men of prayer". Whoever comes in contact with priests must be able to experience God's mercy and faithful love in our words and behavior.

Prayer will always remain a source of God's grace and mercy in our ministry and life as priests.

From the Office of Family Life

Among our many daily responsibilities, we may encounter difficulties in finding an appropriate time for prayer. Sometimes we find comforting excuses like, "my work and my life are prayers," but these excuses can lead to the disappearance of prayer in our personal and daily lives.

To avoid this, we must set aside a time for family prayer during the day or the week; it is essential for Christian education and growth. Parents and others are responsible for passing on the Christian faith: to teach children the most important prayers; to begin and end every single day with prayer; to perform good deeds; and to be grateful for our food and our other gifts.

We should spend our holidays and vacations with prayer, as well. For Christian believers and their families, the Divine Liturgy, celebrated in community with other believers and their families, is the most important form of prayer.

A problem with finding the time for prayer, the way to communicate with God, which deepens our ties with Him, indicates the importance of prayer in our lives. Regardless of everything, we manage to find time for important things in our lives, especially communicating with those who are near and dear to us. We can claim that God and communicating with Him is very important in our families, however, a sloppy sign of the cross, rushing through prayers and the lack of concentration while praying, prove otherwise.

Therefore, to avoid problems with prayer, every Christian and his or her family, needs to find the best time to pray - to encounter the Lord, either in the silence of night or the early morning hours, prior to beginning the numerous responsibilities of the day. These daily meetings with God and our constant communication with Him, will improve our relationship with God that of our family because God will not be pushed to the sidelines of our lives.

From the Office of Diakonia

The Word of God along with the reception of the sacraments form the foundation of our Christian life. The better we understand the meaning of the sacramental mysteries, the more effectively can we put the Word of God into practice. Every Sunday the priest and deacon lead the community in the celebration of the Divine Liturgy and reception of Holy Eucharist. We begin learning about the sacraments when preparing for solemn confession and Holy Communion as children. Many of our deacons assist their pastors in this important work. Another crucial moment is preparation for Holy Matrimony. Some deacons may assist their pastor to prepare engaged couples to understand the duties and obligations of married life. Another sacrament is healing of the sick, and many of our faithful need to realize that the sacrament of anointing the sick is not to be considered as the "last rites" but prayers for healing and recovery. Some parishes hold a communal healing service with anointing for the faithful at special times of the year. However, when it comes time to pass from this life to the next, there are special prayers for the priest say at the moment when the soul leaves the body. The deacon can help the faithful better understand the sacraments when making personal visits, but he may also offer information and presentations to the faithful about historical development and the symbolism of our sacraments. The more we learn about the sacramental mysteries, the more significant they become in our lives.

Підготовка до Єпархіального Собору

Стемфорд грудень, 2012 число 4

Молитва

З Канцелярії Єпископа

Наші парафії, як правило, особливо у цю пору року, коли ми готуємося до великих свят, таких як Різдво, стають зайнятими. Там завжди так багато слід зробити і так мало часу, для того, щоб це виконати: прикрасити храм, організувати концерт до свята Св. Миколая, та Новорічну забаву, виготовити сотні вареників. Крім цього виникає питання з протікаючим дахом церкви, яке слід вирішити, чи полагодили піч, яка завжди перестає працювати у найхолоднішу неділю року. Наші парафіяльні календарі - перенасичені подіями збору коштів, культурних заходів і несподіваних, але необхідних "речей, які слід зробити", настільки, що ми інколи забуваємо, про справжню мету нашої релігійної громади, та її пріоритети.

Ось чому інколи корисним для нас, було б поміркувати про життя першої християнської громади в Єрусалимі, про яку описано в книзі Діянь Апостолів. У другому розділі ми читаємо: *“І вони перебували в науці апостольській, та в спільноті братерській, і в ламанні хліба, (тобто літургії) та в молитвах.”* (Дії 2:42) У цьому короткому описі бачимо, що пріоритетом для спільноти, понад благодійність, була молитва. Молитва повинна бути нашим пріоритетом, тому що кожна наша добра і благородна думка, слово або справа - це плід нашого молитовного життя і свідчення її сили і завзяття.

Божественна Літургія є основою і найважливішим компонентом спільного молитовного життя у парафіяльній громаді. Тому вона повинна стати для нас пріоритетом в кожній з наших парафій, так, щоб Божественна Літургія залишалася постійним джерелом благодаті й духовного росту кожного члена спільноти. Це може статися, якщо вірні присвячуватимуть час і зусилля для підготовки до Літургії, так як вони повинні.

Парафіяльний священник повинен дбати про те, щоб служити Літургію побожно та чітко, готуючи проповідь не надто довгу і не надто коротку, але таку, що промовляє до серця його слухачів. Дяки та хор також повинні завжди пам'ятати, що на Божественній Літургії та у її читаннях та піснях вони прославляють люблячого і всемілостивого Бога неба і землі, і підготуватися відповідно. Вірні теж повинні входити у святиню готові молитися у спокої, залишивши осторонь та поза храмом “всі життєві турботи”.

Відділ у справах покликання

Усвідомлення покликання є, понад усе, плодом внутрішнього діалогу з Богом. Перш за все, треба знати як молитися, і молитися щоб довір'яти Йому, та збагнути, що робити з Божим покликанням. Бог хоче брати участь у цих міркуваннях, бо хоче щоб ми стали такими людьми, якими покликані були при творенні. Бог не має заздалегідь визначеного плану, який ми повинні збагнути і прийняти, незалежно чи бажаємо цього чи ні. Бог діє як добрий батько, а добрі батьки не диктують дітям особливого шляху поведінки, а радше надіються, що їхні діти знайдуть корисну працю при якій зможуть плекаати свої таланти, і яка дасть їм задоволення та завершення незалежно від того який шлях виберуть.

В особистій молитві чи щоденній розмові з Богом ми відкриваємо, що Він запрошує нас жити, даруючи себе. У молитві ми можемо запитати себе як нам служити іншим? У цій близькій розмові ми зростаємо у знанні і любові до нашої віри. Через приватну чи спільну молитву ми переживаємо глибшу потребу ділитися нашою вірою з іншими. У молитві ми поглиблюємо нашу віру та шукаємо шляхів жити нею. Ми живемо нею, служачи у нашій парафії чи через інші служіння, які промовляють до нас. І це – реальні кроки до відкриття покликання до священничого чи богопосвяченого життя.

Молодіжна Рубрика

Цього разу замість того, щоб давати лекцію про молитву, яка б була занадто довгою для публікації цього формату, хочу поділитися з вами засобом, який стане у пригоді в вашому молитовному житті, особливо у русі. Ця річ є додатком з AppStore, який мені самому дуже подобається та яким я постійно користуюся.

Цей додаток розроблений Loyola Press, єзуїтським видавництвом, та називається 3 Minute Retreat (просто вкажіть назву у пошуці та задайте команду шукати і ви легко це знайдете). Найбільше, що мені сподобалося в цьому додатку, це те, що потрібно лише 3 хвилини для того, щоб скористатися цим додатком та духовно відновитися. Насправді, ці 3 хвилини претендують стати найкращими 3 хвилинами з цілого дня. Додаток починається запрошенням відкласти на бік усі щоденні справи. Після цього пропонується короткий уривок із Святого Письма для читання, підлаштований під тему дня та питання для медитації. На завершення додається молитва. Усе це акомпанується музикою для медитації та мальовничими пейзажами природи. Додаток є в наявності для iPhone, iPod touch, та iPad. Сподіваюся, що знайдете цю інформацію корисною.

Відділ Релігійного Виховання і Катехизації

“... той, хто молиться в ім'я Христа, завжди молиться в Церкві, Тілі Христовому, і для Церкви. Кожний християнин, коли славить Господа чи благодарить Його чи чогось просить для себе або для інших, стає голосом свого ближнього. Така молитва має за основу спільну участь християн у Христовому священстві для освячення світу.”
(*Наша Пасха* ст. 207, # 669).

Молитва все складається з двох частин – молимося до Бога, і молимося спільно, та за громаду. Не можемо відноситися до Бога без того, щоб не рівночасно відноситися один до одного.

Найкращий приклад цього, це Пресвята Трійця. Три Особи Пресвятої Трійці постійно співвідносяться – це відносини любови з якої переливається життя і ласка, спілкування любови, яку не можливо було обмежити лишень у Бозі, але яка переливається та просякає усе сотворіння, спілкування любови, що ніколи не перестає творити та відновлюватися.

Ця любов, наш приклад і наше покликання. Коли молитовно зближаємося до Бога, тоді щораз більше відкриваємо наші серця до всіх довколо нас – до родини, друзів, співпрацівників та, повільно, до громади та цілого світу. Не беремося до цього свідомо, це любов Божа діє в нас та уможливує нам «благословити світ» нашими молитвами.

Поступово, з поглибленням нашого відношення з Богом, наша любов та клопотання другими почне зростати та переливатися і займати усе створіння. Це природний наслідок любови, яка повстає та множить у наших серцях.

Відділ у справах родинного життя

Серед численних щоденних обов'язків ми зустрічаємося з труднощами знайти відповідний час на молитву. Інколи ми заспокоюємо себе відмовками на зразок “молюся своєю працею, життям”, які згодом можуть призвести до зникнення молитви з нашого особистого чи родинного життя.

Тому, щоб уникнути цього, слід впровадити своєрідний молитовний порядок дня чи тижня у родині, який є необхідний для християнського виховання та зростання. Батьки та інші особи – відповідальні за переказування віри, навчають дітей найважливіших молитов, та навчають, що молитвою ми починаємо та завершуємо кожний прожитий день, справу, дякуємо за поживу та за інші дари.

Наші свята та відпочинки повинні також проводитися з молитвою. Для віруючих християн та їхніх родин найважливішою молитвою є Св. Літургія пережита у спільноті з іншими вірними та їх родинами.

Проблеми з віднайдением часу на молитву, яка є спілкуванням з Богом, а спілкування, є своєрідним поглибленням зв'язку з Ним, вказують на її значення у нашому житті. Не зважаючи ні на що, ми знаходимо час на те, що важливе у нашому житті, зокрема на спілкування з тими, хто нам дорогий та близький. Ми можемо повторювати, що Бог та спілкування з Ним в нашій родині є дуже важливими, проте, недбалість знак хреста, швидка та розсіяна молитва доводять протилежне. Тому, кожен християнин та його родина, уникаючи цього, повинні знаходити найкращий час на молитву, як на зустріч з Господом, чи у нічній тиші чи рано-вранці перед виконанням численних обов'язків. І такі постійні щоденні зустрічі та спілкування з Ним покращать стосунки нас самих та наших родин з Богом і не дозволять відіпхнути Його на узбіччя нашого життя.

Відділ у справах священничого виховання

Ми священники – покликані бути людьми молитви. Іншими словами, можна сказати, що священник, освячений образом Христовим, повинен бути людиною молитви, як сам Христос. Це визначення включає ціле духовне життя, яке надає священнику справжню християнську ідентичність. Молитовне життя характеризує нас як священників, а молитва є рушійною силою священничого апостоляту. Для священника молитва завжди повинна бути центром його життя, як основа, корінь і гарантія святості в дії. Справді ми вчимося від Ісуса, що плідна священнича діяльність – неможлива без молитви, яка захищає священника від небезпеки нехтування внутрішнього життя заради дії і від спокуси так званого занурювання себе в роботу, щоб у ній загубитися. Лише у молитовному житті, єднаючись з Христом, ми знаходимо радість та щастя у нашому священничому служінні. Приватна та спільна молитви завжди відновлюватимуть та надаватимуть енергію священнику у його служінні тим, до кого його Бог послав.

Все, що ми робимо у нашому парафіяльному житті, наше Східно-християнське літургійне та молитовне життя має єдину ціль: освячувати час та життя тих, до кого Господь нас посилає! Наші парафіяни хочуть перш за все бачити нас як “людей молитви”. Кожен, хто контактує із священниками повинен досвідчувати Боже милосердя та вірну любов у наших словах та поведінці. Молитва завжди залишатиметься джерелом Божої благодаті та милосердя у нашому служінні та житті як священників.

Відділ у справах Дияконії

Слово Боже разом з прийняттям Св. Таїнств є основою нашого християнського життя. Чим краще ми будемо розуміти значення сакраментальних таємниць, тим ефективніше ми зможемо втілювати Слово Боже у житті. Щонеділі священник і диякон провадять спільноту під час служіння Божею Літургією та прийняття Святої Євхаристії. Ми починаємо вивчати про Св. Таїнства у приготуванні до урочистої сповіді та Святого Причастя ще у дитинстві. Багато хто з наших дияконів допомагає своїм парохам у цій важливій праці. Іншим важливим моментом є підготовка до Таїнства Подружжя. Деякі диякони можуть допомогти пароху у приготуванні наречених до розуміння обов'язків і зобов'язань їхнього подружнього стану. Інше Таїнство – це зцілення хворих, і багато з наших вірних повинні розуміти, що таїнство помазання хворого не слід розглядати як «останній обряд», але молитву про зцілення і відновлення. В деяких парафіях проводяться спільні богослуження для uzдоровлення разом з оливопомазанням вірних у певні пори року. Однак, коли приходить час, щоб перейти від цього життя в інше, існують особливі молитви, які промовляє священник у цей момент, коли душа покидає тіло. Диякон може допомогти віруючим краще зрозуміти Св. Таїнства під час особистих відвідин, але він може також навчати вірних про історичний розвиток та символіку Св. Таїнств. Чим більше ми дізнаємося про Св. Таїнства, тим важливішими вони стають у нашому житті.